
Manahsambodhanam

मनःसम्बोधनम्

Document Information

Text title : Manahsambodhanam

File name : manaHsambodhanam.itx

Category : misc

Location : doc_z_misc_general

Author : Krishnananda Saraswati

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : Minor works of Shri Krishnananda Saraswati

Latest update : November 6, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 6, 2025

sanskritdocuments.org

Manahsambodhanam

मनःसम्बोधनम्

वामार्धेन प्राणयकुपितं दक्षिणेनानुनेतुं
सान्त्वानत्यञ्जलिषु घटते यत्परं भावभेदैः ।
भावाश्लेषप्रमदसुभगम्भावुकं भावुकं तत्
भूयाद्भ्रं भुवनपितरौ भूयसे श्रेयसे नः ॥ १ ॥

ततस्तत एति परिश्रम्य किं भिद्यसे त्वं
लब्धालब्धैरसुलभसुप्पैरर्थकामैरनर्थैः ।
विश्राम्येत क्षणमपि सप्ते भेदसंशान्तये ते
वक्ष्याम्येकं गलितनिष्पिलापायमेघोऽस्युपायम् ॥ २ ॥

पश्येदानीमपिलजगतीमन्तकस्यान्तरस्था-
माशाभङ्गं परिमृश भृशं भूयसाप्युद्यमेन ।
लभ्येनापि स्मर परिणतौ भोगवैरस्यमन्तः
स्वेनैव त्वं शमसुप्परसं ज्ञास्यसे शान्तवाङ्मि ॥ ३ ॥

आयासेनाकलय कियता तारकाधिषण्यमाप्य
पश्यस्थासामपि य पतनं त्वं मधूकावपातम् ।
कालेनेदं डिल कवलितं श्रुयति ब्राह्ममण्डं
विस्रम्भस्ते वपुषि क एवायं पयोबुद्धे वा ॥ ४ ॥

अेकद्वा न वनिपतयः कालसाद्भूतभावा
न द्वित्रास्ते लृटयसुलृटो नाममात्रावशेषाः ।
षट्समा न प्रतिभयमडाव्यापदस्तेनुभूताः
समाष्टानप्यनुदिनमिदं चिन्तयान्तर्निमेषान् ॥ ५ ॥

निर्वाणाय स्मरुडरपदं संस्मर प्राणवृत्तौ
येतश्चिन्तां शिरमनुगतामुत्थकैरुज्जडाङ्गि ।
शालूरस्य प्रकटतमसो योऽपि पाषाणगर्भे
घते वृत्तिं स किमिड न ते कल्पयिष्यत्यधीशः ॥ ६ ॥

उन्ताश्रान्तं भवमरुपथेऽलभ्यविश्रान्तिभूमा-
 वामानुष्याद सुप्रबहुलादा य सत्यादवीथेः ।
 यातायातश्रममनुभवन् यातना यातयामं
 सर्वो लोकाः किमिति न मनो दृश्यते ते कदापि ॥ ७ ॥

आरम्भास्ते कति न विह्वला निष्ठितौ भूतपूर्वाः
 संरम्भेण द्रविणामरुवाः सानुतर्ष पिपासोः ।
 प्रत्याशाया विरम विषयोऽल्लापनाया न यावत्
 प्रत्यासीदत्यपि जडमनः सर्वङ्कन्तः कृतान्तः ॥ ८ ॥

यावत्तृषणा भवति विषये यत्तदेवेह दुःखं
 लब्धे तस्मिन्नुपरमति सा यत्क्षणां तत्सुखं ते ।
 तामुत्पत्तिं लृढय निपुणं रुन्धि नित्यं सुभास्यै
 पङ्कालेपं परमनुकलं क्षालने मा यतिष्ठाः ॥ ९ ॥

दुःखं जन्तोरुपनमति यन्निष्प्रतीकारभोगं
 तत्प्रत्यक्षं तव य नियतं नन्वनायस्यतोऽपि ।
 तत्सामान्यं विषयजसुप्ते पश्यतावश्यभाव्यं
 शान्तेनान्तर्लृढय भवता मत्प्रियं दुर्वता वा ॥ १० ॥

स्वच्छन्देन प्रणयविषये माक्षतन्त्रं यथेह
 बाह्याबाह्यं कलयसि पदं देहलीदीपभङ्ग्या ।
 बाह्याभ्यन्तरसुप्रतुलनया तत्र मध्यस्थवृत्त्या
 भैरस्यं त्वं विषयजसुप्ते वेत्स्यसि स्वात्मनैव ॥ ११ ॥

स्वाधोन्माथिन्युपवदति यत्तत्प्रतीकारनिष्ठा-
 मातिष्ठेया लृढय दुरितायाससाहज्यैराय ।
 तस्यैतस्मिन्वपुषि सकलानर्थहेतौ कथं ते
 सर्वोत्साहप्रतिकृत पदे सर्वथैवानुबन्धः ॥ १२ ॥

अेतत्कार्यं कृतमिदमयं कार्यशेषो ममेति
 व्यासङ्गेन स्मरसि लृढय श्रेयसो न प्रमादात् ।
 किं कर्तासि प्रियमविदति ह्यस्तनं श्वस्तनं वा
 द्रिष्टाद्रिष्टेन्द्रियमतिवधे जन्मनि त्वं तिरश्चाम् ॥ १३ ॥

शोभावि श्वः कुशलमिति मा लालसादर्शदृश्यै-

राशामोदैरङ्गलय तृषामानुषं सानुषङ्गम् ।
 ष्टङ्क्षेमक्षममिड कदा भावि ते जन्म येतः
 श्रेयोमार्गान्भिमुभमलं त्वानुयातो लतोऽस्मि ॥ १४ ॥

जन्मावश्यं तव शिवपदध्यानडीनस्य यस्मिन्
 भोक्तासे त्वं लृद्य विवशं दृष्टशामेकमेव ।
 तामेवास्मिन्ननुभव तपोभावितामीशवृत्त्या
 भावावत्तं परशिवपदं लप्स्यसे तावतैव ॥ १५ ॥

रागस्यन्दाहितमधुरिमा मानसार्थस्त्वयाक्षो
 शृङ्गोपानत्वगिव य शुना लौल्यलालारसाद्ग्रा ।
 स्वादुङ्गारं स्वरसविरसो भुज्यते रज्यतैव
 स्वामप्राज्ञं क एव मलते मासुणीयेत लोकः ॥ १६ ॥

प्रासादाग्रं प्रमदवनिका पद्मिनी डेलिशैलः
 सोऽलं संराडिति किमयथाङ्गुसङ्गुल्पनेन ।
 सर्वेशोऽस्मीत्यवितथमये चित्त सङ्गुल्पयेथाः
 पाथः प्रायं पिबति मनसा कः पथः पातुकामः ॥ १७ ॥

अक्षैरथानुपडरदिव स्वेन सङ्गुल्पितान्वा
 मामुल्लोभं लृद्य सममस्कारमभ्यश्रुषे तान् ।
 मोघात्मारथो मुङ्गुर्नुविदन्नेव ते निष्ठितोऽलं
 ग्रासं ग्रासं परमभिलषन्नश्रतो वा विडालम् ॥ १८ ॥

सङ्ख्यातीतं गतरुजमपि स्यात्परायः सलस्रं
 सम्पद्येर्न् सरसिरुडभूसम्पदोऽतीत सङ्ख्याः ।
 सम्पर्याप्तं किमु लृद्य ते लुब्धलोलुभ्यमानं
 यत्त्वं मोलं प्रतिपदमये गाडसे पङ्गुसिन्धुम् ॥ १९ ॥

तत्तादृक्षप्रथितमडिमश्रीशुषामप्यमीषां
 लोकेशानामपि शतमभ्रह्मादवैरोयनीनाम् ।
 द्रगङ्गातायतिगतिदशामापदं पश्यतोपि
 प्रत्याशायामनुचितमिडालेतुङ्कं डौतुङ्कं ते ॥ २० ॥

आयुर्वायुप्लवनविवलत्पल्लवाग्रोद भिन्दुः
 सम्पत्तिश्च प्रतिकलगलत्कुण्डिकावारिपूरः ।
 सङ्कीयन्ते तदपि नृपतेरन्तरद्वारवेधां

पश्योन्मोहं लृट्य कुञ्जना दुर्धनाराधनाय ॥ २१ ॥

पश्यन्तोऽपि प्रतिपद्यमानामपदं सम्पदृत्थां
पुत्रक्षेत्रप्रणामनिययव्याधयस्साधयामः ।
नानादुर्पैरभिनयपदैर्येन नानटयमानाः
कुर्मस्तस्मै वयमिह नमश्चेतसे निर्घृणाय ॥ २२ ॥

निद्रातन्द्रीकलमपरिभवप्राभृतप्रत्यवेक्षा-
निर्वैलक्ष्ये विषमविषयक्ष्वेलनैकान्तलक्ष्ये ।
यातायातश्रमकृलगतिव्यग्रविग्रश्रीले
सासौ सासौ भवति सति का या मनःक्षेमकाङ्क्षा ॥ २३ ॥

अद्याशेऽपि श्रगतिगमिनस्ते दरिद्राणवृत्तेः
येतश्चिन्तालुटकण्ठभुजः क्वाधिराज्यं तदैन्द्रम् ।
नित्यातङ्गप्रकटमडितोत्थानदुःस्थासिकाना-
मिन्द्रादीनामथ यदि पदं लब्धमप्यस्ति किं ते ॥ २४ ॥

येत्यो नाम स्पृहयसि मनःसारसम्पत्तिविधा -
वीर्यैश्चर्याद्यतिशयगुणैरात्मना तैर्बुभूषु ।
तावानुस्मरसि न कथामात्रशेषानशेषान्
यैषामीषामियमपि कथा लुप्यते कल्पवेगात् ॥ २५ ॥

तान्यस्थीनि क्षतजमपि तत्तानि मांसानि सा त्वङ्
तेऽमी केशाः पृथगिति मनो यानि बीभत्ससे त्वम् ।
अन्तर्बाह्याशुचिधनगुणान्ध्रिवां सालभञ्जं
यन्त्रालोलामभिलषसि यामङ्गना कामिनीति ॥ २६ ॥

शिल्पं कल्पक्षयविनिमयप्रत्ययप्रत्यवेयं
प्रादुष्टुर्वन्त्यसुभसुभयोश्चित्तनृत्यस्य विधाः ।
कामादीनामकृलनटनाऽम्भरालम्बयष्टि-
स्तस्या मुष्टिन्धयनयकलाकौशलं तत्त्वविधा ॥ २७ ॥

छित्वा विधामयमयमडन्तन्ममेति अलं त्वं
मोडादीनां पदमधिशिशो न्यस्य वामं रिपूणाम् ।
आकिञ्चन्यामृतरसापिबः शान्तिसौभाग्यलक्ष्मी
श्रेयः सौधे रमय लृट्यानन्दसन्दोहोऽग्रीम् ॥ २८ ॥

अवधिनियतकालत्रस्तविध्यैऽऽर्ग्वे विषयविवशवृत्तिं नन्दति स्वेन लोकाः ।
कुपितकपिकपोलोदुम्बरान्तःप्रमाद्यन्मशककुलदशा सा चित्त ते चिन्तनीया ॥ २९ ॥

किमिह बहुभिरुक्तैः स्याद्विदं मे न तत्स्यादिति विषमविमोहापोढमडोपपत्त्या ।
अपरिमितमयत्प्रप्राप्यमाबाधलीनं शमसुभमनुभोक्तुं युऽक्ष्व निःश्रेयसाय ॥ ३० ॥

एति परममृतं यश्चित्तसम्बोधनाप्यं
रसयति रसनीयं सारनिःसारविज्ञैः ।
विषमविषयवाञ्छामाशु निर्धूय शुद्ध्या
स नियतमुपशाम्यन्नति निर्वाणयोगम् ॥ ३१ ॥

श्रीरामभद्रयोगीन्द्रयराणाम्बुजरेणुना ।
एति कृष्णानन्देन मुनिना मनःसम्बोधनं कृतम् ॥

The text is an appeal to the mind to study its activities past and present and desist from building castles in the air.

Here and there attempts are made to analyse the mind and its nature. What is it called the mind? Every one knows it; in fact nobody knows it. Every one knows it and none knows it is a contradiction. It implies two kinds of knowledge and two types of objects with reference to the knowledge. One is known and the other is known as unknown. The mind is known as unknown. Every thing in the world is known either as known or as unknown. The method of splitting of atom, or a luminary, the light of which has not yet reached the earth may perhaps be not known to one but, at the same time both of them are known as unknown. So also is of knowledge.

sarvaM vastu j nAtatayA aj nAtatayA vA sAkShichaitanyasya viShayaH .

सर्वं वस्तु ज्ञाततया अज्ञाततया वा साक्षिचैतन्चस्य विषयः ।

Says Prakāśātmayati in his Pancapādikā Vivaraṇam. In case of the mind this seems to be true.

No physicist has ever made an attempt to find its size, colour, odour or taste. His scales have not been used to weigh it. No laboratory has made an experiment at it. Equally true it is that no chemist has ever used his test tubes in finding the properties of the mind. Is it divisible or not? Is it of atomic size? Is it simple or complex? Could it be seen, smelt, or felt? These questions have not been posed before him. No Surgeon's instrument seems to

have ever penetrated the mind. Perhaps mind does not come under his domain. Scientists are not worried about it or more correctly it has baffled their attempts.

It is the Yogi or a Philosopher who did make fruitful attempts to study the mind. According to him the mind is a complex, subtle, invisible and the essence of the Bhutas ūkshmas. It consists of sixteen parts or rather aspects. They are desire, determination, doubt, faith, fortitude, shame, fear, and understanding. षोडशकलं छि सोम्य मनः.

मन्त्र ३ [I.v.3]

त्रीण्यात्मनेऽकुरुतेति मनो वाचं प्राणं तान्यात्मनेऽकुरुतान्यत्रमना
अभूवं नादर्शमन्यत्रमना अभूवं नाश्रौषमिति मनसा ह्येव पश्यति
मनसा शृणोति । कामः सङ्कुल्यो विचिङित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा
धृतिरधृतिर्द्वीर्धीर्भास्वित्त्सर्वं मन अेव । तस्मादपि
पृष्ठत उपस्पृष्टो मनसा विजानाति । यः कश्च शब्दो वागेव
सौषा ह्यन्तमायतैषा छि न । प्राणोऽपानो व्यान उदानः समानोऽन
छत्येतत्सर्वं प्राण ऐवैतन्मयो वा अयमात्मा वाऽनयो मनोमयः प्राणमयः ॥ ३ ॥

-Chandogyōpanishad. -Bṛhadaranyakōpanishad.

It is तैजस and elastic.

तैजसमन्तःकराणं परिणामति — Vedantaparibhasha.

Nothing could excel it in quickness and few could compare. Its rapidity is myriad times greater than that of light. It has no barrier. It flies high up in the sky, it dives into the deep. Like the soft wax of a smith, it retains the impressions of several decades. It is fickle, explosive and full of potentialities. चञ्चलं छि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढम् says the Gita. In the evolution of the mind the five subtle Bhutas have their share and functions.

In Vivekachūdāmaṇi there is an analysis of the mind.

न ह्यस्त्यविद्या मनसोऽतिरिक्ता

मनो ह्यविद्या भवबन्धहेतुः ।

तस्मिन्विनष्टे सकलं विनष्टं

विजृम्भितेऽस्मिन्सकलं विजृम्भते ॥ १६८ ॥

This aspect of the mind is elaborately broughtout in this work. The Author compares the mind to a cat sitting on a kitchen-wall with freedom on one side and captivity and bitter

enjoyment on the other. It is this mind that makes the god. man and its absence the Man-God!

It is a delightful piece-work exhibiting dalliance of poesy with its music and harmory coupled with graceful style. Thoughts and words fight for supremacy over one another. There is a ceremony about the poetry and profusion..

Proofread by Rajesh Thyagarajan

——
Manahsambodhanam

pdf was typeset on November 6, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

